

UTROPIA

STUDENTAVISA I TROMSØ

8. NOVEMBER
NR. 11
10. ÅRGANG

200 STUDENTER MOT LÆREBOK

210 studenter på Ex. phil av totalt 300 studenter har skrevet seg på en liste mot læreboka de bruker. Filosofiprofessor Viggo Rossvær og vit.ass. Hjørdis Nerheim ved filosofiseksjonen er forfatterne av boka. En slik studentaksjon med så stor oppslutning har ikke skjedd siden studentaksjonene på 70-tallet. Etter sterke diskusjoner ble boken vedtatt brukt. Det ligger nå an til internt oppgjør i filosofiseksjonen.

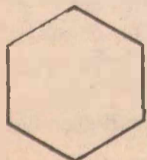
Tommelen ned for ubrukelig lærebok i ex.phil. Fra høyre: Tage Stabel Kulø, Frk. X og Geir Bjarkøy.

Foto: Johnny Aak.

DATA

Studentene på datafag er misfornøyd med instituttledelsen. De følger at IMR prioriterer datafag for lavt. Dataforeningene har sendt et åpent brev til IMR.

Data må opp-prioriteres og planleggingen må bli bedre, sier to hovedfagstudenter til Utopia.

SKI-BOTN

Utopia bringer i dag et referat fra Skibotn seminarliv og levnen. Mn hovedopplaget vårt fra seminaret, et referat fra diskusjonen om mykakademikere og næringsliv, ble dessverre spist av et data-anlegg. Forhåpentligvis har vi lurt den ut igjen til neste nummer.

STUDENTER FØLER SEG LURT

At faglige avhandlinger ved et universitet kan være preget av skjevheter er noe som de fleste kan si seg enig i. Det er vel slik at vitenskaper utvikles etter prøve og feilmetoden, men når dette også skal gjelde for informasjonen om fagene, blir situasjonen fort en annen. Dette har de 43 havbrukstudentene med universitetet «smertelig» fått erfare. niversitetet ga i sommer beskjed til søkerne at de var tatt opp til et fem-årig cand scientstudium i akvakultur. Det er imid-

lertid ikke sa, var at studentene er nødt til å søke på hvert enkelt kurs som skal inngå i fagkombinasjonen. Dette har, for enkelte betydd at de har skiftet bosted til ingen nytte, ja kanskje til og med studium. Det sentrale i denne situasjonen er at studentene trodde at de var begynt på et studium der de kom til å bli fulgt opp helt til utdannelsen var avsluttet, slik som f.eks. medisin og fiskerifag praktiseres i dag.

LEDER:**Filosofi, pedagogikk og forvirring**

At over 200 studenter aksjonerer mot ei lærebok, kan få en gammel studentaktivist til å mimre seg tilbake til de gode 70 åra da slike ting var dagligdags. I dag er slike ting sjeldne, en har ikke fått så mange underskrifter mot statsbudsjettet en gang. Det er derfor med stor glede en ser at studentene slår til mot professorveldet og går lærebøker etter i sømmene. Det er det som er fagkritikk, og som det har vært mangelvarer på lenge.

At det kan gå an å skrive lærebøker i ex.phil som er så blottet for pedagogisk tilrettelegging som den som Rossvær/Nerheim har produsert, er helt utrolig. Har de ikke forstått at boka må sees gjennom de øyne som skal bruke/lese boka til daglig, og ikke de fagkollegaer som skal anmelde den. Når ungdom som kommer rett fra gymnaset eller arbeidslivet får slengt en slik bok i øynene som sitt første møte med universitetslivet, kan det på sikt bli problemer med rekrutteringen til høyere utdanning, og frafallet fra ex.phil. større. Problemet er tydeligvis at det er viktigere for forfatterne at boken for en god anmeldelse i dagbladet av en anerkjent filosof. Det gir prestisje og anseelse. Hva noen skarve studenter mener, er likegyldig.

At den endeløse kranglingen og intrigene på filosofiseksjonen (som ved andre fag på Universitetet) gjør det til det bedre for rekrutteringen av studenter, kan vi ikke forstå. Det blir heller ikke bedre når kollegaer beskylder hverandre for underskriftskampanjer. Hvordan kan en som student og ansatt trives i et miljø som dette? Det var på tide at Yngvar Løchen kom og helte malurt i begeret med boka si. Det er fra sine egne man skal ha det. Forvitringen i filosofiseksjonen er som en blåkopi av boka til Løchen, så vi får håpe at festtalenes tid er forbi og at noen styrer skuta ut fra fellesinteresser og ikke særinteresser. Vi ønsker lykke til.

Sosialesekretær

Ta kontakt hvis du trenger råd og veiledning ved personlige og sosiale vanskeligheter eller studieproblemer som ikke er faglige.

Du kan også be om informasjon av forskjellig art og få vite hvor du kan henvende deg i helse- og sosiale spørsmål og juridiske saker.

Sosialesekretær Ann Torunn Olsen, Roald Amundsens pl. 1 (Berg-bygget) kl. 9.00-15.00. Tlf. 81012. IMR, Breivika, C-109, kantineinngangen, torsdager 11.00-15.30.

HAVBRUKSSTUDENTER FØRT BAK LYSET

Det ble i høst tatt opp 43 studenter til det nyoppstartede akvakulturstudiet i Tromsø. Studentene føler nå at de er blitt lurt, fordi studieopplegget er et helt annet enn det som var forventet. Dette skyldes først og fremst dårlig og misvisende informasjon i de brosjyrer og papirer søkerne har fått tildelt. Utopia har snakket med Geir Bjørkøy fra Trondheim, som er en av de nye studentene på faget.

UTROPIA: Steinar Johansen

Geir hadde først tenkt å søke på havbruksstudiet i Trondheim, men siden studentene der må søke på hvert enkelt kurs, kan man risikere avbrudd i utdannelsen dersom man stoppes av adgangsbegrensning. I en annonse i Natt og Dag i sommer, så han at UiTø også tok opp studenter i havbruksstudiet, så i håp om sikrere studievilkår sende han en søknad i vei til Tromsø. Joda, svaret lot ikke vente på seg, og etter noen uker kom det beskjed at Geir var tatt opp til et femårig cand.scient-studium i akvakultur ved UiTø.

Valget var da egentlig avgjort. Hva har vel fem år med konkurranse om studieplasser i Trondheim å stille opp med mot et 5-årig sikkert cand.scient-studium i Tromsø?

Endelig kunne Geir gå til et studium der man slipper angsten om å kanskje ikke få fortsette neste semester. Han ordner seg så med hus i Tromsø og bryter opp med gamlebyen, i alle fall for fem år.

Men så skjer det uventede. På orienteringsmøtet får Geir og de andre beskjed om at studiet ikke er bygd opp etter mønsteret medisin og fiskerifag, men ... nettopp Trondheimsmodellen. «Her er det likhetsidealet som teller, så dere må nok pent finne dere i å konkurrere på lik linje med studenter fra andre institutt», ble det sagt.

For Geir er nå situasjonen den samme som den ville ha vært dersom han hadde begynt på studiet i hjembyen, bare med den forskjell at han nå er i Tromsø og ikke i Trondheim.

Poenget er imidlertid det at universitetet har gått ut med ufullstendig informasjon. Dette har ifølge Geir ført til at det nå går 43 havbruksstudenter rundt på universitetet og føler seg lurt.

Administrativ leder for IFF, Odd Handegård sier i en kommentar at siden de aktuelle kurskandidatene må gjennom et åpne, ble det ikke ansett som nødvendig

å spesifisere studieopplegget nøyere. Handegård sier videre at det hersker to oppfatninger på instituttet, om hvorvidt akvakultur skal følge likhetsprinsippet, som nå, eller organiseres etter samme modell som medisin og fiskerifag. Foreløpig er det ingenting som tyder på at sistnevnte modell skal taes i bruk.

Selv om de aktuelle kursene pr. i dag er åpne, er som kjent akvakultur eller havbruk et av de studiene som gir best utsikter på arbeidsmarkedet. Dette vil i sin tur føre til økte søkertall, og man kan være fristet til å stille spørsmål om hva som vil skje, når det blir for mange søkere til kursene?

Jo, svaret er enkelt. Da innfører man adgangsbegrensning. For studentene vil det i praksis bety at dersom karakteren ikke er på topp, får man ikke fortsette med faget. Dette vil være særdeles ubehagelig for en som kanskje er kommet halvveis i cand.scient-studiet. Men litt sunn konkurranse om studieplassene skader vel ikke, eller....?

Disse er til for å brukes**I REDAKSJONEN:**

Johnny Aak (ansv.)

Kurt Haugli

Steinar Johansen

Kristin Johannesen

Sigrunn Pettersen

Torunn Pettersen

Håkan T. Sandersen

Hanne Gjermo

REDAKSJONSSEKRETÆR

Harald Gjesvik

ØKONOMISEKRETÆR:

Bjørn Brox

FOTOGRAFER:

Otto Andreassen

Tage Stabell-Kulø

UTROPIA

Adr.: Postboks 678, 9001 Tromsø, tlf. 81 688 linje 386.

Vi har lokaler i kjeller på ISV, og kan treffes der.

Mandag, tirsdag, torsdag, fredag 11.00-13.00

UTROPIA er et organ for studentene ved Universitet i Tromsø og kommer ut to ganger i måneden.

Redaksjonen er valgt på et uavhengig radikalt grunnlag.

Annonsepris: Kr. 3,50 pr. spaltemm.

Trykt i 1600 eksemplarer.

Trykk: A/S NOR TRYKK, NARVIK.

Nytt betalt verv

Under forutsetning av klarsignal fra landsstyret i NSU, vil antallet betalte studentpolitiske verv ved UiTø fra årsskiftet bli utvida fra to til tre halve stillinger.

Utopia: Torunn Pettersen.

I følge et notat fra LSU i Tromsø er det imidlertid ikke meningen at den nye 1/2-stillinga skal åpne for enda en studentpamp til å arbeide med oppgaver som skjottes mer eller mindre tilfredsstillende av de pampene vi alt har. I stedet vil den nye stillinga bli delt opp i to enheter som hver skal arbeide med et konkret studentpolitisk prosjekt innafor ei avgrensa tidsramme. På den måten håper LSU både å få dratt med flere folk og at disse med sitt grundige arbeid vil legge grunnlag for videre virksomhet. Fordelen med å kunne konsentrere seg om én konkret sak vil være merkbar mener LSU. Erfaringene med å organisere verv på denne måten vil etterhvert bli tilbakeført til NSU sentralt.

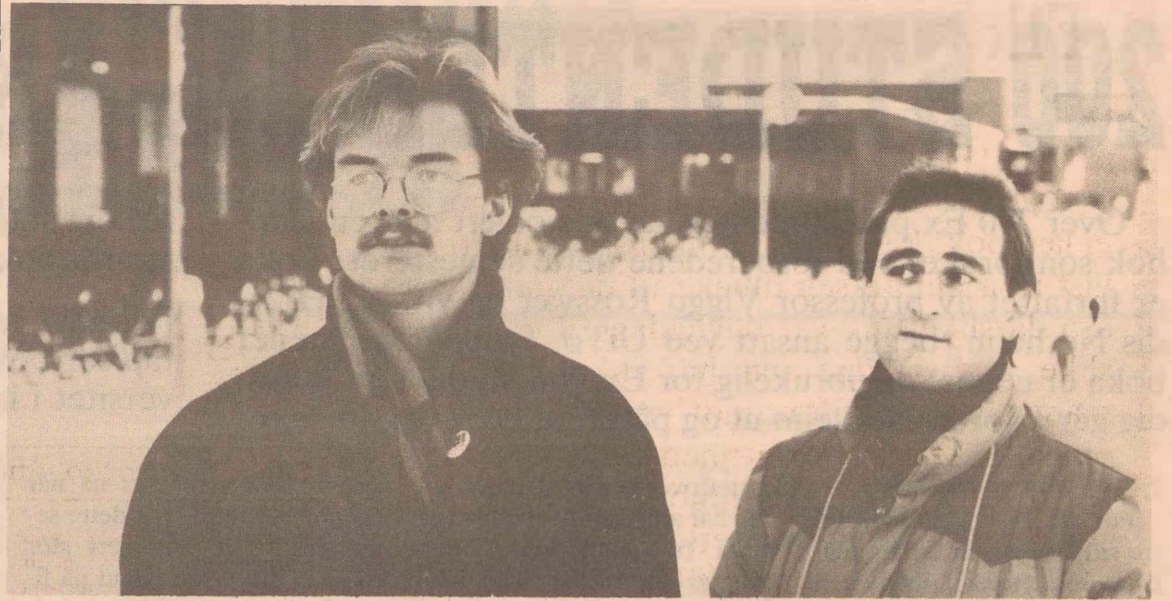
LSU har flere forslag til prosjekter som kan være relevante å gå i gang med. Bl.a. nevnes oppfølging av den stortingsmeldinga om høyere utdanning som kommer på nyåret. Her er det viktig å

sikre at UiTø sine interesser blir ivare tatt på en skikkelig måte i etterarbeidet. Videre trekkes behovet for utdanning og forskning for og blant samer fram, og i den forbindelse bør studentene her etablere kontakt med «kolleger» i Sverige og Finland.

Forslaget til ny velferdslov har særlig store konsekvenser for oss her i Tromsø. NSU slår fast at arbeidet med loven skal kanaliseres gjennom lokal DUK. Dette organet finnes ikke i Tromsø og bør derfor etableres. Og siden Øyenutvalget ikke sier noe om studentvelferd, er det ekstra viktig at studentene tar initiativ til å arbeide med dette, f.eks. ved å samle dokumentasjon som viser sammenhengen mellom høyere utdanning og studentsosiale saker.

Dersom den nye 1/2-stillinga blir oppretta, foreslår LSU å prioritere arbeidet med stortingsmeldinga og med velferdsloven. Det er også klart at det allerede finnes personer som har sagt seg interessert og villig til å starte opp med slikt prosjektarbeide så snart som mulig i neste semester.

IMR svikter datafag

Hovedfagstudentene Tor-Arne Bellika og Per Wiggo Richardsen.

Datafag er nedprioritert i forhold til andre fag på IMR. Instituttledelsen klarer ikke å lage troverdige utbyggingsplaner for data og TOS (Teknisk orienterte studier). Det er hovedfagstudentene Tor-Arne Bellika og Per Wiggo Richardsen, begge på data, som hevder dette. De samme synspunkter er også lagt fram i et brev til IMR fra Tromsøstudentenes Dataforening og Hovedfagstudentenes Utenomfaglige og Faglige Forum/Datafag/HUFFDA.

Utopia: Harald Gjesvik

Og i brevet kan de underbygge påstanden med tall. De viser til følgende antall studenter pr. undervisningsstilling:

Data: 29,0
Fysikk: 3,1
Kjemi: 4,0
Matte: 14,6
Stat: 19,0

Videre er 46% av studentene på IMR påmeldt data. 24 av 47 hovedfagstudenter på IMR er på data (51%). Mens kun 24% av instituttets undervisningsstillinger tilhører datafag.

Dårlig styring

– IMR har tatt lite hensyn til studentene og vist dårlig evne til å styre. Det blir svært trangt på data etter hvert og studiet blir mer og mer teoretisk pga manglende kapasitet. Man gis liten anledning til å eksperimentere og den praktis-

ke delen av hovedoppgaven går ut, sier Bellika og Richardsen.

Samtidig, fortsetter de, er mellomfagstudentene fratatt muligheten til å ta hovedfagkurs.

Rekrutteringsfag

Data er absolutt et rekrutteringsfag, det er et av de områdene hvor vi virkelig kan trekke studenter til UiTø. Det har man også innsett og det er i mange sammenhenger gitt klare signaler om å satse der. Men hva skjer i praksis. På instituttsrådsmøte 23. september opplever vi at budsjettutvalgets stillingsprioritering blir nedstemt. Mellomstillinger til datafag blir nedprioritert. Samt at forslaget om å prioritere TOS stillinger til data blir avvist.

Ingen vekst

Og hvis man ser på budsjettforslaget for årene fram til

1990, fortsetter de to, vil man se at det ikke er lagt opp til vekst i det hele tatt. Og data er et fag som krever ressurser, bl.a. fordi utstyret foreldes så fort. Man har heller ikke bakt inn noe troverdig TOS-tilbud. Skal man vente å få bevilgninger fra myndighetene, må man ha planer om et bedre tilbud enn det IMR har idag.

Omprioritering

IMR må foreta en viss omprioritering, og legge fram en skikkelig framdriftsplan for data og TOS. Det er der det store rekrutteringsgrunnlaget ligger i dag. Man burde også stille krav til andre fag om at de var flinkere til å markedsføre seg. I dag bindes store midler opp til fag som rekrutterer dårlig.

Og behovet for datautdanning vil ikke avta, tvert om, konkluderer Bellika og Richardsen.

SAIH-TIEREN TIL RETTE

Utopia: Hanne Gjermo

Utopia har hatt kontakt med samskipnaden angående SAIH-tieren. Vi stilte spørsmål om det var riktig som leder i SAIH, Inger Krtistin Tronstad hadde uttalt, at SAIH-tierne fra Tromsø ikke hadde kommet fram til SAIH. Samskipnaden har nå bekreftet at pengesummen som lød på 19.000,- ble sendt til SAIH rundt 1. oktober i år, og bra er det!

Det er likevel beklagelig at en såpass stor sum som det her dreier seg om, ikke er blitt sendt avgårde tidligere.

Dette må nødvendigvis gå utover SAIH og det arbeidet de driver, og samskipnaden bør ta dette til etterretning.

Inger Kristin Tronstad, leder i SAIH.

STUDENTVELFERDEN PÅ STEDET HVIL

Lite overraskende viser det seg at i følge statsbudsjettet skal Statens støtte til Samskipnader gå ned. En svak nedgang i direkte støtte til drift og en markert nedgang i støtten til boligbygging. Dette har ført til at administrasjonen ved Samskipnaden i Tromsø, har lagt fram et budsjettforslag hvis hovedside er stillstand.

Utopia: Harald Gjesvik

Det er formann og nestformann i Samskipnaden, Tor Ødegård og Eva Gjerdrum som opplyser dette.

Administrasjonens forslag vil opprettholde eksisterende virksomhet, men heller ikke mer, sier Gjerdrum. Man vil få en økning på kantineprisene 3% og barnehageplasser på 5%, de siste vedtas av kommunen. Boligprisene vil stige med 6% på Prestvann, Storskogåsen I og Breivang, med 4% i Breivika og med 7% på Storskogåsen II.

Våre ankepunkter, fortsetter hun, er at vi ikke får helsetjeneste, at det er for høy stigning på husleia og at midlene til studentaktiviteter kun blir inflasjonsjustert.

Vi mener det kan gjøres noe her i det videre budsjettarbeidet. Bl.a. vil vi ha mindre fra studen-

tsekretariatet og mer fra Unibok til sentral administrasjonen. Vi kan redusere driftsoverskuddet i administrasjonen og beskjære enkelte poster. Samt at vi må søke kommunen om å slippe eiendomsskatt på studentboligene. Etterhvert som de blir nedbetalt, blir eiendomsskatten en betydelig utgift.

Helsetjeneste

På denne måten mener vi at vi kan få ut noe mer. En viss helsetjeneste bør i gang fra nyttår. Men her har vi også den beklagelige Matteuseffekten. Den der har får, mens den der ikke.... Staten gir særstøtte til de samskipnader som allerede har en helsetjeneste, men ingen ting til de som skal opprette. Her må det arbeides med politikerne så vi også kan komme med.

Husleia bør stige mindre, og det kan vi klare med å øke det oppakkumulerte underskuddet. Det tror vi vi skal få til.

Og noe mer til studentaktivitetene må vi også få ut.

Statsbudsjettet

En liten realnedgang i Statens støtte til studentvelferd og en markert nedgang i støtten til boligbygging. Ødegård fant lite å glede seg over i statsbudsjettet.

Her er ingen oppfølging av Øyenutvalget, ikke noe som tyder på at man satser på Tromsø.

Det er også mye som tyder på at studentenes helsetjeneste vil bli overført fra stat til kommune. Hva det vil bety gjenstår og se.

Til å leve med

Ødegård og Gjerdrum oppsummerte budsjettet som til å leve med. De regnet med å få gjennomslag for en del endringer, men fant ingen grunn til å glede seg over Statens rolle.

Hva som blir det endelige resultat etter tautrekning i Samskipnaden, får vi først vite i desember.

200 STUDENTER TIL AKSJON

Over 200 Ex.phil.studenter har aksjonært mot en lærebok som brukes ved forberedene dette semesteret. Boka er forfattet av professor Viggo Rossvør og vit.ass. Hjørdis Nerheim, begge ansatt ved UiTø. Studentene mener boka er uegnet og ubrukelig for Ex.Phil.studenter. Samtidig går Hjørdis Nerheim ut og påstår at det er andre lære-

re som står bak aksjonen. Det vises seg også at konsulenten for boka er en nær og god venn av professor Rossvør.

Forlaget mener denne aksjonen kan føre til økonomisk tap for bokprosjektet hvis den smitter over til andre universitet i landet.

For vanskelig

For ca. 14 dager siden tok tre studenter som tar Ex.phil. dette semesteret initiativet til en underskriftskampanje mot boka «Filosofiens historie» (Kulturen som virkelighet og selvbedrag). Forfatterne av boka er professor Viggo Rossvør og vit. ass. Hjørdis Nerheim, begge med tilholdsted på filosofiseksjonen ved ISV. Studentene sier at de ikke kan kritisere boka på et faglig grunnlag, men mener at språket blir for vanskelig for nye studenter. Videre mener de at boka er uegnet og delvis ubrukelig for Ex.phil.studenter. De ber om at dette blir tatt hensyn til når eksamen skal avvikles. Studentene ber om at boka ikke blir brukt til Ex.phil. senere.

Nei til bilde

Professor Viggo Rossvør ønsker ikke å kommentere aksjonen ovenfor Utopia, da han mener seg som part i saken. Da Utopia ber om å få ta et bilde, nekter han dette. (Hvordan hadde det gått med norsk presse hvis partene i ulike saker ikke uttaler seg).

Lærerne bak aksjonen

Den andre medforfatteren av boka, vit. ass. Hjørdis Nerheim, kommenterer aksjonen overfor Utopia på følgende måte fredag 25.10. «Jeg er helt

rystet over at noe slikt går an. Jeg har aldri fått noen klage på boka fra studentene i min gruppe. Studentene kan ikke ha funent på denne aksjonen alene, de må være påvirket av de andre lærerne. Jeg vet at det er andre lærere på filosofiseksjonen som ikke likte at boka ble tatt i bruk, så det er nok de som står bak aksjonen og ikke studentene».

Ikke lærerne

Studentene avviser på det sterkeste at de har blitt oppfordret av andre lærere til å starte aksjonen. De har tatt initiativet helt på egen hånd uten påvirkning utenfra. Studentene sier til Utopia at de skiller klart mellom person og sak. De mener at Viggo Rossvør og Hjørdis Nerheim har gjort en god jobb som forelesere og gruppeveiledere på Ex.phil., noe som forelesningene til Viggo Rossvør bærer preg av. Etter hans forelesninger har studentene gitt ham skikkelig applaus, noe som aldri har skjedd tidligere.

Ansvarlige

Boka «Filosofiens historie» er et prøveprosjekt for å se om hvordan boka fungerer på Ex.phil. og om den kan innarbeides som fast lærebok på «normalvarianten». Dette pro-

sjektet skal evalueres nå når Ex.phil. er ferdig for dette semesteret. Det har vært stor strid og diskusjon innad på filosofiseksjonen om boka skulle brukes eller ikke. Dette skyldes både at boka er for vanskelig etter manges mening og at det over lengre tid har foregått en indre «krig» mellom ulike lærerfraksjoner på filosofiseksjonen. Det er seksjonsrådet for filosofi som er det formelle og ansvarlige organ som må bære ansvaret for at boka ble tatt i bruk. Samtidig er det de personer som i seksjonsrådet 18. mars 1985 stemte for boka, også medansvarlige. Boka ble bestemt å tas i bruk med 3 mot 2 stemmer, 1 avholdt seg fra å stemme.

Kollegialitet fremfor kvalitet?

I seksjonsrådet for filosofi har det under denne saken overhodet ikke blitt diskutert eller vedtatt om boka til Nerheim/Rossvør skulle vurderes opp mot andre bøker på markedet, selv om det ca. samtidig kom ut 3 andre lærebøker som er beregnet til bruk for Ex.phil. Hvorfor ble dette ikke gjort?

Ved Universitetet i Oslo får Utopia opplyst at det er fri konkurranse på bokmarkedet. Dvs. at de ulike bøkene på markedet blir vurdert opp mot

andre bøker innen samme fagfelt. Det tas ikke hensyn om forfatterne jobber på «huset».

Ikke navnet i avisa

Utopia har forsøkt å få en kommentar til boka fra andre filosofer ved ulike universitet, men det har vært svært vanskelig. Filosofimiljøet i Norge er lite og kollegialiteten er stor. Derfor ville ikke folk stå fram med navn. Men det generelle inntrykket vi har etter å ha snakket med en del folk i filosofimiljøet, er at boka ligger på et for høyt nivå, og er vanskelig tilgjengelig for ferske studenter. Men på den andre siden er boka godt egnet som fagbok for studenter som tar grunnfag og mellomfag i filosofi.

«Filosofiens manglende pedagogikk»

For at folk skal forstå hvorfor studentene aksjonærer mot boka, så bringer vi her to utdrag fra boka som blir det første møte for ungdom som skal begynne ved universitetet.

Definisjonen på nihilisme s. 216: «Hva er nihilisme? Nihilisme representerer ifølge Nietzsche en innsikt i at metafysikkens grunnidé om et rasjonelt ordnet univers, er et blendverk, skjønt mennesket i kraft av språket er dømt til å tenke om verden på denne måte. Uten overbevisningen om at verdener rasjonelt strukturert, kan mennesket ikke bevare idéen om sin opphøyde verdighet og betydning». Eksempel 2 s. 117: «Gjennom den aristoteliske syllogisme når man fram til sann kunnskap om hvorvidt et attributt tilkommer et subjekt under den forutsetning at subjektet er kjent???

Økonomisk gullgrube eller ruin

Det er store penger å tjene på Ex.phil.bøker hvis de blir antatt på de store universitetene, eller hvis en er så heldig at en får inn sin bok på alle universitet. Forfatterne får etter det Utopia får opplyst, 12,5 % av hver solgte bok. Med en bokpris på kr. 175,- og ca. 2.000 Ex.phil.stud. (i Oslo) får en en årsinntekt brutto på kr. 30.000,- så lenge boka er i bruk. Ex.phil.bøkene er avhengig av god kritikk og omtale generelt for å få innpass på de ulike lærestedene. Med denne aksjonen mot boka til Rossvør/Nerheim går

ryktene fort til de andre universitetene om underskriftskampanjen i Tromsø, så da kan man komme nærmere ruinhaugen enn gullhaugen.

En nær og god venn

Aschehoug forlag som har utgitt «Filosofiens historie», har brukt førsteamanuensis Hjalmar Hegge som konsulent for boka. Hjalmar Hegge er ansatt ved filosofisk institutt i Oslo. Han uttaler følgende til Utopia. «Jeg fikk ikke vite at den skulle brukes til Ex.phil. før den var ferdig». Hvordan vil De ellers vurdere boka rent pedagogisk? «Boka krever en veldig spesiell og grundig undervisningsform, og rent personlig kunne jeg ikke tenkt meg å bruke den i undervisningen, og jeg tror heller ikke at den har kunnet fått innpass på Ex.phil. her i Oslo». Hvor skulle den passe inn hen da? «Jeg mener at boka passerer best for den spesielle undervisningen i Tromsø som brukes på «normalvarianten». Har du andre ankepunkter mot boka? «Jeg kjenner Viggo Rossvør meget godt, han er en nær venn av meg så jeg vil ikke kommentere boka nærmere». Føler du deg ikke innhabil som konsulent? «Ingen kommentar». Hvordan kan et forlag bruke en konsulent som ikke visste at boka skulle brukes til Ex.phil., og samtidig ikke kunne tenke seg å bruke boken sjøl?

Økonomiske konsekvenser

J. M. Hiller i Aschehoug forlag sier til Utopia at det hele tiden har vært planene at boka skulle brukes til Ex.phil.undervisning. Han forstår ikke noe av uttalelsene til Hjalmar Hegge, men synes at hans uttalelser som forlagets konsulent er merkelige. Om bokaksjonen i Tromsø sier Hiller at den kan føre til økonomiske tap for hele bokprosjektet, og spesielt ille blir det når aksjonen kommer de andre universitetene for øre. Hiller synes det er ille når så mange som 200 studenter aksjonærer mot boka som forlaget hadde store forhåpninger til.

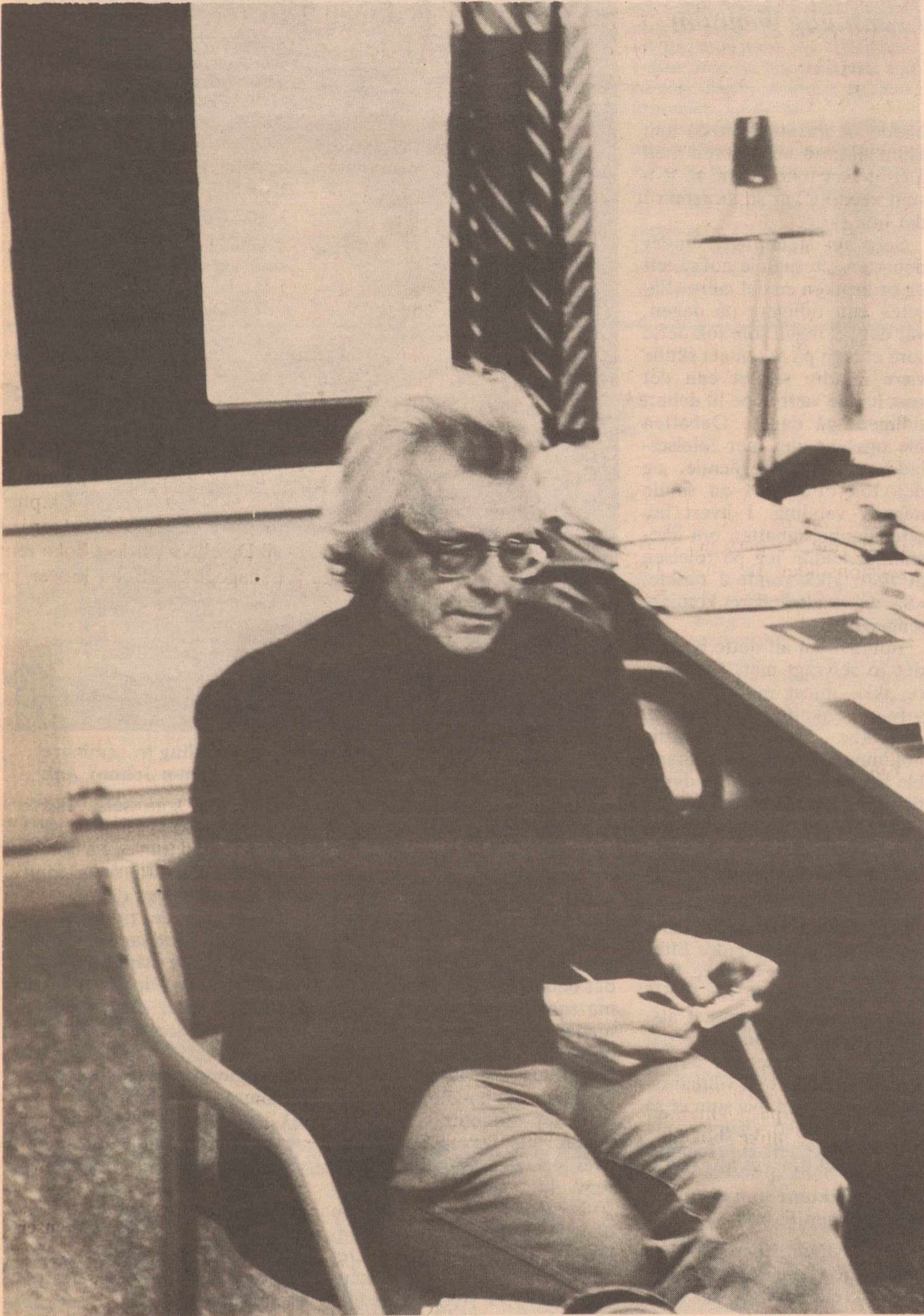
I kjølvannet av denne saken har det dukket opp flere interessante saker på filosofiseksjonen som blir fulgt opp i neste nummer. Vi får da et intervju med professor Jakob Melø, og vi retter søkelyset på arbeidsforholdene og manglende rettigheter til hjelpelærerne på Ex.phil.

Alvorlige og betenkte studenter på Ex.phil. overleverer 209 underskrifter fra medstudenter.

(Foto: Johnny Aak)

MOT UBRUKELIG LÆREBOK

Professor Jakob Meløe tar i mot underskriftlistene fra studentene. Angrer han på at han stemte for å bruke boka til Ex.phil?
(Foto: Johnny Aak)

THAILAND – SINGAPORE

Vi er BILLIGST til ferieparadisene i Østen. Greie vilkår.

NB: Enveis billetter mulig. Bare for studenter og skoleelever.

Priser en vei fra Oslo:

Hong Kong	Kr. 3940,-
Singapore	Kr. 3460,-
Bankok	Kr. 3240,-
Peking	Kr. 4250,-
Tokyo	Kr. 4200,-

UNIVERSITETENES
REISEBYRÅ

Brevika · Postboks 865
9001 Tromsø · Norway

BILLIGST TIL ØSTEN!

DENNE
BANKEN
FINNER DU
OVER HELE

NORGE

**K KREDITKASSEN
FISKERNES BANK**

TROMSØ
Tlf. (083) 85 530

Ingen selger

Bokverk

– billigere enn oss.

I VÅR FORRETNING FÅR DU:

- Alle bokverk til samme pris som forlagsagentene tilbyr.
- Ikke tillegg av moms på bøker.
- Ikke tillegg for avbetaling.
- Bokverk på like gunstige ratevilkår som forlagene tilbyr.
- Se utvalget av verk før du bestemmer deg.
- Hjemlån av aktuelle verk, uten kjøpepress eller risiko.

UNIBOK

UNIVERSITETSBOKHANDEL

Postboks 761 – 9001 Tromsø

Tlf. (083) 81 012

Sjung om studentens
lyckliga dag ...

SPAREBANKEN
NORD

«Lånekasse-konto»

SKIBOTN-SEMINARET:

Studentpolitikk og fellesbadstu

Helga 18.-20. okt. gikk det 3. Skibotn-seminaret i rekken av stabelen. Det var duket for en helg viet kun til studentpolitikk. I tåke og regn fredagskvelden forlot de fleste av oss påmeldte Tromsø, og håpet av vi etter helga ville se ting litt klarere enn det var mulig gjennom tåkehavet på vei til Skibotn.

SU var det som sto for arrangementet. Ett av målene deres var bl.a. å rekruttere nye studenter til studentpolitiske aktiviteter. Men det viste seg snart under presentasjonsrunden første kvelden at blant de vel 35 deltakerne på seminaret, kunne man telle antall studenter uten tidligere studentpolitisk erfaring på én hånd. Muligheten for at dette ville utvikle seg til å bli et skikkelig «tradisjonelt pampe-seminar» var så absolutt til stede. Men for oss «ferskinger» kunne jo det være en opplevelse i seg selv.

Hovedtemaet under seminaret var akademisk liv etter studietiden. Men før vi i det hele tatt ble presentert for dette temaet, brukte vi den tidlige fredagskvelden til å høre på Inger Kristin Tronstad som er leder i SAIH. Hun fortalte om bakgrunnen for SAIH, oppbyggingen av organisasjonen, og om hvor og hva slags bistandsarbeid de driver, og til dels har drevet tidligere. Fremleggningen av stoffet var greit nok, men det ble aldri noen ordentlig diskusjon etter innledningen hennes, og det må tilføyes at den politiske siden ble elegant holdt utenfor. Men vi var jo blitt sultne, og på programmet sto det skrevet: Reker og loff. Så en politisk diskusjon fra eller til...

Hva som ellers passer godt til reker og loff, hadde folk absolutt vett nok til å ta med selv. Resten av kvelden gikk med til mat og vin, prating og ikke minst en tur eller to i badstua. Fin start!

Så ble det plutselig lørdag morgen og hovedinnlederne, Per Olav Aamodt, leder i NAVF's utredningsinstitutt,

og Margit Lotz fra dansk Magisterforening (tilsvarende AF), kom heldigvis litt for sent i forhold til det ellers så stramme tidsskjema. Først ute var Aamodt, som tok for seg arbeidsmarkedet og hva som bestemmer dets behov. Det er gøy å være på seminar når det er flinke folk til å snakke om ting de interesserer seg for, og i tillegg har greie på, og dette var gøy. Om det egentlig kom så mye ny informasjon, er vel heller tvilsomt, men i alle fall kunne det være nyttig for mange av oss å tenke litt over livet etter studiene (for de av oss som tror på det).

Programmet var tett og profesjonelt lagt opp med diskusjonsgrupper med påfølgende plenumsdebatter etter begge innlederne. Lotz hadde med seg mye informasjon om «mykakademikerne» i Danmark. Det fikk oss til å se den tilsvarende gruppes situasjon her i Norge i et litt større perspektiv.

Senere på dagen ankom Boia Sæverud, administrasjonsleder på ISV. Hun skulle holde en siste innledning lørdag. Tema var: «Kvinnelige akademikere og arbeidsmarkedet». Mange av oss var slitne i både hode og resten av kroppen av all debatt tidligere på dagen, så Sæverud måtte være flink om hun skulle greie å engasjere deltakerne. Det viste det seg at hun var. Innledningen var en selvbiografi spekket med humor. Hun fortalte om ulike situasjoner hun hadde kommet opp i i arbeidslivet som direkte hadde med det å være jente å gjøre. Men selv om publikum lo godt av hennes historier er det ingen humor uten alvor! For Sæverud

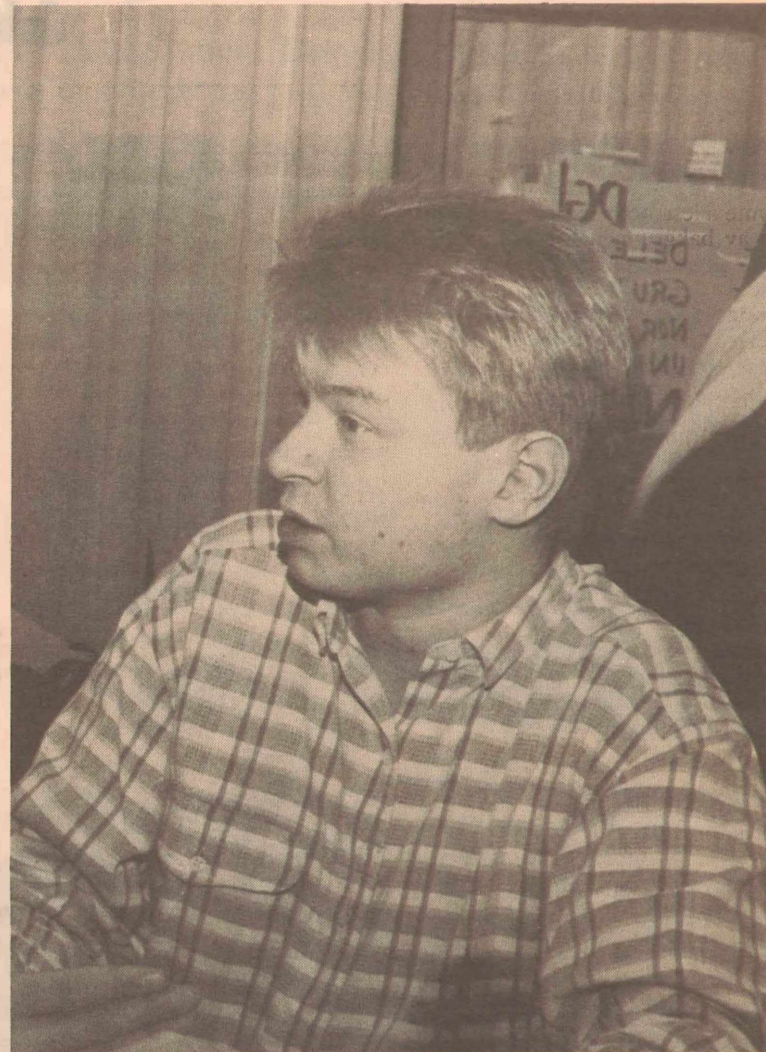
hadde så absolutt rett da hun kommenterte all latteren med å si at hun ikke kunne se hva som egentlig var så morsomt i det hun sa.

Selv om stemningen under debatten etterpå ble nokså lett og ordbruken en del mere «flåsete» enn tidligere på dagen, var det vel ingen som tok dette som et tegn på at temaet skulle være mindre seriøst enn det som hadde vært oppe til debatt tidligere på dagen. Debatten ble også en del mer følelseladd enn de foregående, og den tok etterhvert en smule negativ vending. I hvert fall etter denne debatten om likestilling, hadde jeg på følelsen at flere gikk rundt å tenkte: «Så er vi altså ikke kommet lenger likevel...».

Innimellom alt dette her var det jo selvsagt mat. God mat og ikke minst mye mat. Og selv om enkelte hadde uttrykt en ikke ubetinget positiv holdning til måten seminaret ble finansiert på, så ikke det ut til å hindre noen i å utfolde seg i både roastbiffen, salaten, ostene, alle rundstykkene osv. Neida, det var visst ingen beskattersmak å merke.

Og så kom søndagen, som den alltid pleier å gjøre etter en lørdag, heldigvis ikke fullt så brått som dagen før. I det hele tatt var programmet atskillig «løser» denne siste dagen. I programmet var det til og med inkludert en villmarkstur. Ikke vet jeg hva som er så mye villere med «Kilpis» enn Skibotns eget terreng (kanskje «villere» butikkpriser?), men av de utfluktene som ble gjort, var det ingen til fots.

Tania Ripoll, leder i NSU og Lars Gjendemsjø, organisasjonssekretær i NSU, var akti-

Tor Ødegård – sentral i planlegging og avvikling av seminaret. (Foto: Johnny Aak)

ve under hele seminaret, men først på søndag fikk de slippe til med hva de egentlig kom for å snakke om. «Virkemidler i det studentpolitiske arbeidet» var overskiftet, og de hadde hvert sitt korte innlegg før andre fikk slippe til. Så ble det debatt igjen da, over et tema som har vært diskutert så mange ganger før, men som også for mange blir sett på som viktig. Og viktig må det jo være, for det handler om hvordan det studentpolitiske arbeidet skal legges opp fremover. De aksjonsmetodene som ble brukt i 60- og 70-årene, er kanskje ikke de beste metodene å bruke i dag. Det var de fleste enige i. Det største problemet i dag er kanskje det å få studentmassene

med på noe som helst. Betyr det kanskje at vi er fornøyde? Eller har vi skjont at all denne aksjoneringen ikke fører fram likevel – eller gjør den det?

Til slutt var det tid for seminarkritikk: Kort sagt kan man si at de fleste var svært fornøyde. Tania Ripoll uttrykte det slik: «Etter dette trenger jeg ingen presenter til jul!»

Tor Ødegård ble rost for sin innsats med å legge opp programmet og jobben med å få tak i gode innledere. Det ble nevnt at programmet kunne ha vært litt mindre stramt lørdagen, og litt mere stramt søndagen. Noen ville også ha det til at badstua hadde vært for kald første kvelden, men det er det vel vanskelig å klandre arrangørene for.

Diskusjonene fortsatte inn i det sosiale samværet... (eller: Johnny Aak – sponsa av Sorbits?).

... og det sosiale samværet fortsatte inn i de små timer. (Foto: Johnny Aak)

FREMDELES DEBUTANT

John Ege har nå kommet ut med sin andre roman, «Paranoia». Handlingen foregår i Oslo, nærmere bestemt i pønkerkollektivet Tinky Tonky. Det er en roman om den spede begynnelsen til «pønksen» i Norge.

Utopia: Hanne Gjermo

Det jeg først savnet da jeg begynte å lese boka var en beskrivelse av bakgrunnen for at pønkerbevegelsen oppsto. Hva ville de? Utenom at det refereres til London-77 i ny og ne, er det vanskelig å få tak i hva forfatteren mener er grunnen til en pønkerbevegelse i Norge.

Innimellom uttrykker enkeltpersoner i boka en kritisk holdning til det nåværende samfunn, men det blir liksom med det. Det

er svært få nyanser som kommer fram, likeså er det smått med alternativer til andre måter å leve på. Det virker også som pønkerne selv vet at å opponere mot et samfunn med kjetting, grønt hår ikke er noe særlig konstruktivt i lengden. Men så var det dette med alternativer da....

Om dette er en mangel ved boka eller selve pønkerbevegelsen er for meg vanskelig å uttale meg om. Men skulle det være en

mangel ved pønkerne selv, står i tilfelle Ege's beskrivelse av disse etter min mening i sterk motsetning til begge de norske filmene «Adjø, solidaritet» og «Galskap». I disse filmene blir pønkerne sett på som dagens idealister og revolusjonære. Er de det?

Ege beskriver et miljø ved å beskrive enkeltpersoner i miljøet og ikke trekke inn den sammenhengende de står i. Det er derfor vanskelig å finne holdepunkter i disse beskrivelsene for hva som forklarer hvorfor akkurat disse menneskene holder sammen. For det er nettopp det de på en måte ikke

gjør. Forholdene deres imellom virker mer hatsk enn vennskapelig. Det er ikke mange som føler seg trygge på hverandre. Den paranopia'n som tittelen henviser til er nok vel så mye hintet på forholdene mellom personene i miljøet, som mot samfunnet forøvrig. Men til tross for det «svake» samholdet innad i gjengen, står de likevel sammen hvis det er snakk om å markere seg utad – det være seg slåsskamper e.l.

Uansett om disse beskrivelsene er reelle eller ikke, må man kunne si at de til tider kan virke irrasjonelle, og boka blir med det stort sett lite engasjerende.

Pønkerne seg imellom syntes så være veldig opptatt av å være «Ordentlig pønker». Mote og helgepønkerne faller i deres henseende inn under gruppen «ikke-ordentlig» pønker.

Pønkerne i Tinky Tonky-kollektivet er også sterkt opptatt av det uniformerende samfunnet rundt dem. Alle kler seg likt. Men er ikke det svarte læret, den raslende kjettingen og det fargede håret en slags uniform det også?

Det litt komiske i hele beskrivelsen av denne gjengen som skal opponere mot det etablerte samfunnet, uten riktig å vite hvorfor kanskje, og hva man vil i stedet, er det når de i sin egen hverdag skal prøve å fungere i en gruppe greier de ikke å unngå å ta i bruk alle slags «borgerlige» regler, skrevne som uskrevne. Et godt eksempel er når Ina, som forøvrig kan sies å være den eneste med en

viss målsetting og ideologi, skal prøve å organisere kollektivet. Det ender med et sett husregler, og ansvar for mat, kjøkken, bad osv. blir fordelt blant beboerne i Tinky Tonky. Nettopp det de oponerer mot praktiserer de i sin egen hverdag, uten selv å tilsynelatende være klar over det.

Språklig sett virker det som om Ege prøver å nærme seg pønkerne med sin «kule» stil. Det er vel og bra fordi dette kunne gjort boka mye bedre enn det den er blitt. Det som er synd er at han ikke er så veldig konsekvent i språkb Bruken. For innimellom dukker de mest konservative endringer opp. Dermed faller dette forsøket i fisk.

Imidlertid vil jeg si at beskrivelsen av enkeltpersoner i boka til tider er svært god. Han har fått fram særtrekkene hos de enkelte. De er alle svært forskjellige og man får inntrykk av at en pønker egentlig er «hvemsomhelst». Det er i grunnen dette som gjør at boka kan være verdt å lese. Jeg må også få legge til at boka blir atskillig bedre mot slutten. Det er nesten sånn at man kan kalle den spennende. Det er lysglimt å skimte innimellom, så John Ege har opplagt et eller annet talent. La oss bare håpe at han vet å bruke det riktig i ettertiden.

Det skal derfor bli interessant å lese John Ege's neste bok.

John Ege
«Paranoia», 162 s.
Gyldendal Norsk Forlag
Kr. 135,-

Om prioriteringer i helsetjenesten

Vårt utgangspunkt for høstens arbeide med helsetjenesten er Studentrådets vedtak fra 19.09.85, hvor det bl.a. står:2. «Tiltak fra 1.1.86 må bli tilsettelse av psykolog, refusjon av egenandeler ved legebesøk, 1/2 sosialsekretærstilling for utenlandske studenter samt kraftig utvidelse av helsefondet».

Vi har tolket SR's vedtak om en prinsipiell ramme for vårt videre arbeid, og på administrasjonen i samskipnaden under styremøtet 4.10.85 å kostnadsberegne følgende forslag:

1. Ansettelse av psykolog fra 1. august 1986.
2. Refusjonsordning ved legebesøk for studenter og studenters barn pluss kjøp av psykologtjeneste, og i tillegg en utvidelse av helsefondet.
3. Refusjonsordning ved lege-

og psykologbesøk for studenter og studenters barn, og en utvidelse av helsefondet.

Ved siden av disse alternativer fremmer vi forslag om iverksettelse av en behovsundersøkelse som kan gi grunnlaget for arbeidet utover -86.

Resultatet av disse kostnadsberegningene, og de praktiske løsningene vi kommer fram til i løpet av budsjettbehandlingen vil bli lagt fram for enten SR eller HAM til vurdering og prioritering.

Helsetjenesten for studenter i Tromsø og statsbudsjettet

Gjennom bl.a. ny lov om helsetjeneste i kommunene fraskriver staten seg ethvert ansvar for studenthelsetjenesten. Allikevel har staten på 86-budsjettet kommet med særskilte bevilgninger

gjennom de respektive kommunene til studenthelsetjenesten i Oslo, Bergen og Trondheim. Tromsøstudentene får ingenting til helsetjeneste – fordi de ikke har noe fra før. Den kjente Matteuseffekten atter en gang. Denne fordelingen bør reageres sterkt på. Vi i samskipnadsstyret har tatt kontakt med Kirke- og Undervisningskomiteen, og håper å få i stand et møte med Håkon Blankenberg og Ranja Haugli før komiteens arbeid med 86-budsjettet avsluttes. Vi vil argumentere sterkt for et ekstraordinært tilskudd til samskipnaden og studenthelsetjenesten/velferden i Tromsø på bakgrunn av det ovenfornevnte Matteusfenomenet.

Eva Gjerdrum
Styrerep. i SiTø

Oss desillusjonerte imellom

Av Hege Raastad

– Joda, det nytter å drive med studentpolitikk! Bare se på lista nedenfor:

1980 NSU koordinerte og mobiliserte til husleiestreik.

Resultat: 6 mill. bevilges av regjeringen for å heve kostnadsnormen og hindre sterk husleieøkning.

NSU mobiliserte og brukte media mot innføring av renter i studietida.

Resultat: Arbeiderpartiet trekker tilbake forslaget om renter i studietida.

1982 NSU koordinerte og mobiliserte til husleiestreik.

Resultat: Høyre-regjeringa bevilger 5 mill. til samskipnader og bostiftelser.

1983 NSU var på trappa til departementet samme dagen som forslaget om å oppheve studierabatten på toget ble kjent.

Resultat: NSB-rabatten ble opprettholdt!

1984 NSU skjerper den kontinuerlige jobbinga med utdanningsfinansieringa når st.m. 12 om utd. finansiering kommer med masse uakseptable forslag.

Resultat (foreløpig): kostnadsnormen reguleres i takt med industriarbeiderinntekt. Reise-

stipend med egenandel 600 kr. Svangerskapspermisjon i 18 uker med gjeldsavskrivning. Inntektsavhengig tilbakebetaling av studielån skal utredes.

NSU har 1000 møter i dep. om flyrabatten.

Resultat: Flyrabatten for studenter opprettholdes!!!

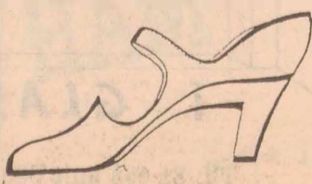
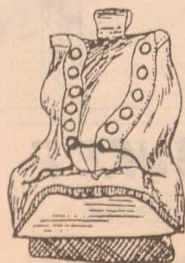
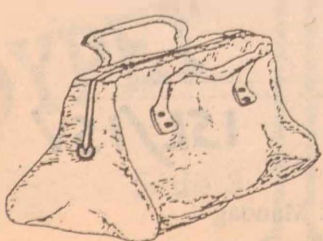
Altså – NSU mobiliserer, koordinerer, samarbeider, stiller ekspertise, utreder, undersøker, uttaler, lobber, skriver trykker... og er 46.000 studenters interesseorganisasjon!!!! (Fritt etter Lars N. M. «Skryteliste» v/HR).

SKOMAKEREN ER LØS

Du finner skomakeren i Storgt. 126. Maskinelt og fagmessig gjør han sko- og lær-reparasjoner for deg.

SKO-REPARASJONER MENS DU VENTER!

TLF. 30 055

Velkommen etter

Det er godt at Raastad erkjenner at mye av maktspillet i organisasjoner foregår utenfor de formelle organer. Dette er vel kjent organisasjonsteoretisk kunnskap. Vi er også glade for at Raastad erkjenner at politiske prioriteringer må ha utgangspunkt i virkeligheten.

Vi anser med dette debatten med Raastad for avsluttet. – Vi ser gjerne andre debattanter på banen!

Tor Ødegård
Studentsamskipnaden

STUNT-STAFETTEN

Vi har valgt de få til og ta vare på våre meninger, De bruker våre meninger til å nå SINE mål.

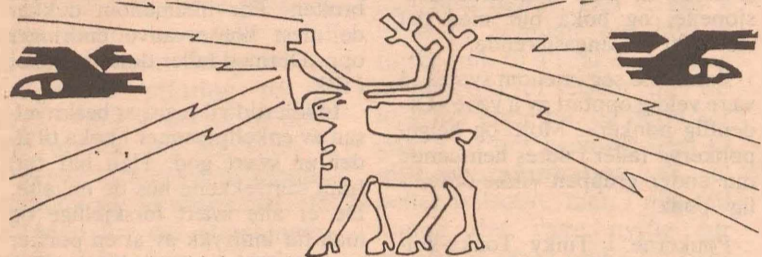
Vi er de tause som brukes som tall, Vårt antall er de andres makt.

Men jeg kan gjerne ta mitt liv for og forsvare din rett til og mene det jeg er uenig i.

Johnny Aak

Jeg utfordrer en filosof med rent mel i posen.

STUDENTRADIOEN FM 101,7MHz

Mandag	kl. 08.00-08.30	Mårrakvitter
Tirsdag	kl. 21.00-23.00	Kråker i lufta, m./samisk halvtime
Onsdag	kl. 08.00-08.30	Mårrakvitter
Torsdag	kl. 21.00-23.00	Torsdagsåpent
Fredag	kl. 08.00-08.30	Mårrakvitter
Fredag	kl. 19.00-21.00	Vorspielstunde
Lørdag	kl. 13.30-14.30	Etter ukeslutt
Lørdag	kl. 24.00-03.00	101 natt
Søndag	kl. 14.00-16.00	Musikkmaksimum

Lett påvirkelige medisinerer

Siste års studenter på medisin er en omsvermet gruppe. Et utall legemiddelfirmaer gjør seg lekke for de vordende felt-skjærere så de skal bli flinke til å skrive ut akkurat deres syntetiske paradiser. Det er som kjent et stort og lukrativt marked og selge folk mer eller mindre nyttige/skadelige piller.

En god og saklig metode for å vinne gunst, er å gå via magen.

Derfor blir gjerne sisteårs studenter invitert på fest av legemiddelfirmaer.

Her forleden inntok de SAS hotellet. En bedre middag og fritt fram når det gjaldt alkohol, sikret sakelig informasjon og gjensidig forståelse.

Men utakk er vertens lønn. Dagen derpå hadde en ironisk sjel hengt opp en artikkelside fra et magasin som tok for seg mindre koselige sider ved legemiddelinindustrien, enn deres evner som festarrangør. Over hadde den utakknemlig ekstremist satt: Appropos dagen i går dere.

Er det noen som har sagt at dagens studenter er passive. At det er en bleik og upolitisk gjeng med Yap'er. At de mangler evnen til å reagere på urett. At engasjementet og gløden er midlertidig død.

I så fall glem det. Det tok bare en snau time før det var hengt opp 3-4 forsvar for deres stakkars velgjører. Og foran tavlen stod indignerte legespiser og skalv av indignasjon over denne nedrige sjikane. Det kan da ikke finnes noe vondt i noen som komponerer så gode menyer.

Og snart får de seg nok en ny fest. For som det heter på de katter: Hvorfor ikke la dem betale, det er da ingen som lar seg påvirke likevel.

H.G.

NORGES URMAGER FORBUND
URBEVIS
FORSIKRING/GARANTI
98765432

FOR HELE FAMILIEN
URMESTER NORVALF ANDERSEN
STRANDGATE 3 111 HEDDRAKKE BOK TRØMSØ

Snedig reklame for ISV

Fikk Kjell Kolbeinsen jobb som informasjonssjef i Norsk Hydro på grunn av sine studier ved Institutt for Samfunnsvitenskap? Denne påstanden ble brukt av ISV som reklame for instituttet på fagdage i forrige uke. Det ble imidlertid ikke opplyst at den tidligere historiestudenten har jobba 7 år i NRK etter at han sluttet å studere.

Vi skal ikke påstå at Institutt for Samfunnsvitenskap prøver å lure til seg noen ekstra ex.phil.-studenter med skitne metoder. Det ville være for grovt. Ikke kan vi motbevise påstanda heller. Vi vil bare gjøre oppmerksom på at det kan være litt verre å få seg feite jobber i næringslivet etter ISV-studiet enn hva instituttets egen reklame antyder. Det var journalist Kjell Kolbeinsen ble etter studiet. Det sto i alle fall i Nordlys sist lørdag. Etter å ha gått gradene i NRK i 7 år søkte Kolbeinsen jobben i Norsk Hydro og fikk den. Tro hvem han selv takker mest, ISV eller NRK?

FORSKNING FRA UNIVERSITETS FORLAGET

NYTT LYS OVER NORSK KULTUR

Ottar Grepstad BALLADEN OM EUROPA

Matstandarane av EF dikta seg eit fleirtall og ein siger ved å lage fleire hundre viser og songar om Saka. Kven dikta, kva dei skreiv, og korleis songane blei brukte – det er blant emna for denne underholdande studien i moderne norsk høvedsdiktning.
Kr. 125,-

Halvor Eifring HØY ELLER STEIN? Narkotikaslang i Norge

Et pionerarbeid om en særkulturs språk og gruppeidentitet. Med utgangspunkt i konkrete språklige fenomener som ordlån, betydningsendring og stemmekvalitet tar Halvor Eifring for seg humorens rolle, og spørsmålet om narkotikaslang fungerer som et hemmelig kodespråk. Ordliste med nærmere 400 oppslag.
Kr. 95,-

Jon Haaberg VINJE PÅ VRANGEN Momenter til revurdering av en nasjonal klassiker

«Vrangen» av Vinjes forfatterskap – folkehumoren, kroppsligheten og den punkterende gapskratten – blir et verdifullt supplement til den norske litteraturhistorien.
Kr. 155,-

Ottar Grønvik RUNENE PÅ EGGJASTEINEN

Siden Eggjasteinen ble funnet på Sogndal i 1917 har det vært gjort tallrike forsøk på å tyde runeinnskriften. I denne boka framlegges den første overbevisende tolkningen av teksten i sin helhet. Runene på Eggjasteinen er egentlig først nå blitt et viktig kulturhistorisk dokument, med opplysninger om norsk språk, gravskikk og religion omkring år 700.
Kr. 139,-

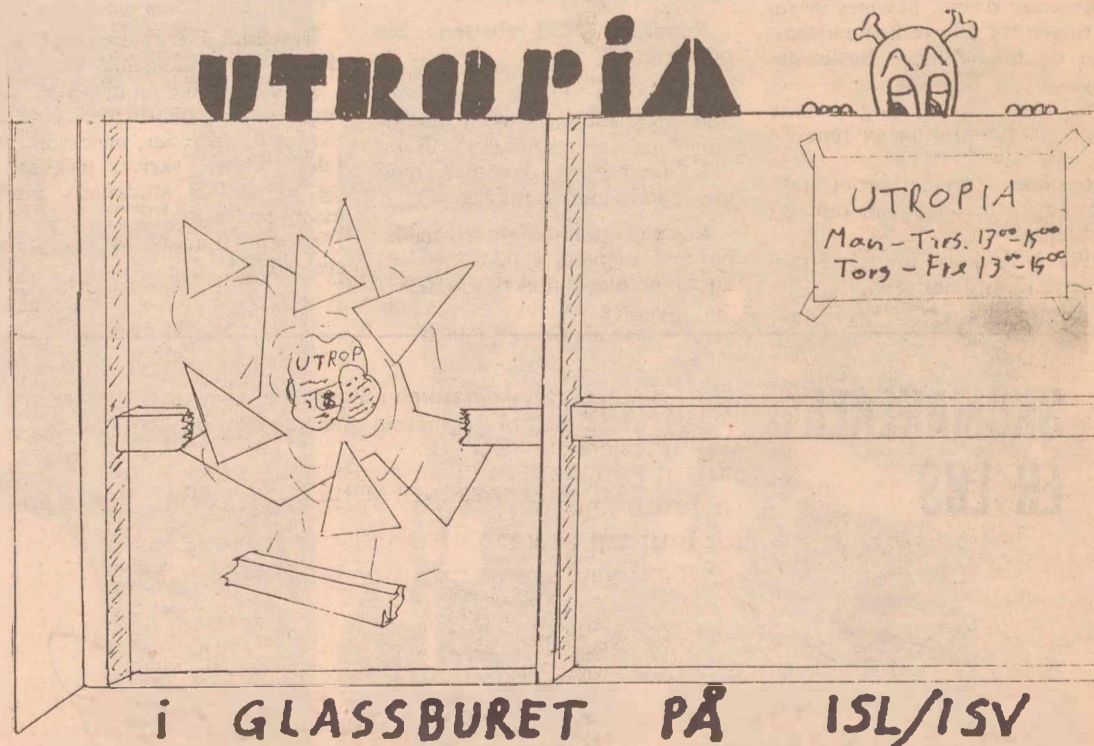
Francis Sejersted DEMOKRATI OG RETTSSTAT

Denne boka samler Francis Sejersteds bidrag til diskusjonen omkring den politiske utviklingen i Norge fra 1814 til i dag. Med utgangspunkt i den norske embetsmannsstaten trekkes linjene fram til perioden etter 1945 og utviklingen av en ny korporativ statskikk.
Kr. 130,-

Olav Riste (red.) THE FORMATIVE YEARS

Femten historikere fra fem NATO-land reitter i denne boka søkelyset mot det vestlige forsvarsarbeidet i perioden 1947-53. Nylig frigitte dokumenter har åpnet for nye vurderinger av opp-takten til den kalde krigen, og NATO's atomstrategi.
Kr. 250,-

I bokhandelen nå!

i GLASSBURET PÅ ISL/ISV

Tlf: 81 688 linje 386

Direkte: 87 560 når sentralen er stengt

Adr.: Postboks 678, 9001 Tromsø

Neste nr: Mandag

Neste deadline: Fredag kl. 16.00

BRILLER

OPTIKUS
MAGNUS JACOBSEN
Inneh. Optiker Stein M. Jacobsen
Fr. Langes gt. 20 · 9001 Tromsø